

Политички догађаји године:

1. Проглашење независности Косова
2. Расцеп унутар СРС
3. Формирање нове владе и одлазак са власти Војислава Коштунице
4. Победа Бориса Тадића на председничким изборима
5. Руска куповина НИС-а

Политичар године:

1. Борис Тадић (победио на председничким и парламентарним изборима и преузео потпуну власт у Србији)
2. Ивица Дачић (вратио СРС на власт и у центар политичког живота, а лично постао – званично – други најмоћнији човек у земљи)
3. Вук Јеремић (ставом у вези Косова и спремношћу на заоштравање односа са Хрватском постао један од два најпопуларнија политичара у Србији)

4. Томислав Николић (добар резултат на председничким изборима и успешно стартовао на челу Српске напредне странке)

5. Драган Марковић Палма (својом подршком формирању „про-европске владе“ од политичке „црне овце“ и „хашког кандидата“ постао човек коме на ноге долазе председник републике и водећи западни амбасадори)

Политички губитник године:

1. Војислав Коштуница (од потенцијално највећег добитника постао највећи губитник, изгубио власт на свим нивоима)

2. Велимир Илић (годину почео као министар за капиталне инвестиције и потписник гасног споразума са Русијом, а окончава као „обични“ опозициони посланик; уз то, остао и без уговора о изградњи ауто пута Хоргош-Пожега)

3. Војислав Шешељ (одласком Николића и Вучића претрпео најјачи лични и политички ударац од којег ће се тешко опоравити)

4. Млађан Динкић (прву половину године окончао као победник, али својом агресијом и ангажманом против гасног споразума са Русијом, изгледа, прешао границу; први кандидат за испадање из владе)

5. Чедомир Јовановић (иако је ЛДП опстао у парламенту, па чак и ушао у београдску власт, није забележио очекивани пораст рејтинга и није угрозио доминацију ДС-а)

Најефектнија медијско-политичка кампања:

1. Кампања „Фиат у Крагујевцу“ која је у завршници парламентарних избора донела превагу Коалицији за европску Србију
2. Заstraшивање „повратком у деведесете“ између два круга председничких избора
3. Кампања „Косово за патике“ којом је анулиран ефекат великог београдског митинга против независности Косова
4. Кампања Блица и Б92 против уговора о концесији за аутопут Хоргош-Пожега
5. Кампања истих актера против гасног споразума и продаје НИС-а руском Гаспрому

Скандал године:

1. Начин на који су амбасадори САД и Велике Британије, Камерон Мантер и Стивен Вордсворт, учествовали у српском политичком животу непосредно пре и после проглашења независности Косова, као и у формирању актуелне републичке владе
2. Одлука о повратку амбасадора у земље из којих су претходно били повучени због признања независности Косова
3. Велика обмана грађана са уписом бесплатних акција јавних предузећа и обећањем да ће оне вредети 1000 евра
4. Одлука о једностраној примени Прелазног споразума са ЕУ која ће државу Србију коштати између 200 и 300 милиона евра

5. „Афера Кришто“ и астрономска примања директора и чланова управних одбора јавних предузећа

Уредник године:

1. Љиљана Смајловић (Политика)

2. Ђуро Билбија (Глас)

3. Ненад Стефановић (РТС)

Колумнисти године:

1. Мирјана Бобић (Политика, Новости, Блиц)

2. Драгољуб Жарковић (Политика, Време, Блиц)

3. Мирослав Лазански (Политика, НИН)

4. Милорад Вучелић (Печат, Правда)

5. Небојша Катић (Политика)

Политички новинари:

- Батић Бачевић (НИН)

- Петар Игња (НИН)

- Светлана Васовић-Мекина (Политика)

- Горислав Папић (НИН)

- Драгана Матовић (Политика)

Политичка ТВ емисија:

1. Утисак недеље, Оља Бећковић (ПГ Мрежа, ТВ Б92)

2. Упитник, Оливера Јовићевић (РТС)

3. Шта радите, бре? Наташа Михајловић (РТС)

4. Раскршћа (РТВ Војводина)

5. Само вас гледамо, Немања Ђорђевић (ТВ Мост)

Најбоља радио емисија:

1. Кажипрст (Б92)

2. Речено-прећутано (Радио БГ2)

3. Перископ (Радио С)

Најбоље дневне новине (политичка рубрика):

1. Политика

2. Новости

3. Глас

Политички недељник:

1. НИН

2. Време

3. Печат

Медијско-политички треш године:

1. Ћирилица, Миломир Марић (ТВ Кошава)
2. Е-новине, Петар Луковић
3. Пешчаник, Светлана Лукић и Светлана Вуковић (Радио Б92)
4. Транформација дневног листа Правда од ватрено радикалног у антирадикално гласило
5. Кампања Курира против Млађана Динкића

Изјаве године:

1. "Много је часније и поносније бити број два у СРС-у, него број један у свим осталим странкама." (Томислав Николић, као заменик председника СРС-а, 11. март 2008, "Упитник" РТС-а)
2. "Наставићемо преговоре које још нисмо започели са свим представницима политичких странака које су добиле места у парламенту." (Борис Тадић, на седници ГО ДС-а, 08. јун 2008, "Политика")
3. "Проблем је у томе што они са којима бисмо ми волели кажу да нас неће и раде против

нас, а они с којима ми не бисмо волели, хтели би с нама зато што немају с ким другим." (Ивица Дачић, председник СПС-а, 05. мај 2008, "Блиц")

5. "Водим рачуна о 1,6 милиона пензионера, а то је довољан број угрожених људи. Сигурно ми нису потребна још двојица на леђима!" (Јован Кркобабић, потпредседник Владе за социјална питања, на питање хоће ли ускоро бити ухапшени Младић и Хаџић, 11. август 2008, "Куир")

4. "За све су криве деведесете." (Жарко Обрадовић, министар просвете из СПС-а, о порасту насиља у школама, 27. октобар 2008, "Кључ" РТС-а)

6. "Обични људи ми кажу да се више радују телету него детету, зато што знају да ће за теле из пољопривредног буџета одмах добити 150 евра." (Слободан Милосављевић, као одлазећи министар пољопривреде из ДС-а, 30. април 2008, "Вечерње новости")